

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (třetího senátu)

2. července 2015*

„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se výběrového řízení EPSO/AD/230-231/12 — Implicitní odepření přístupu — Odepření přístupu — Žádost o úpravu návrhových žádání předložených v replice — Lhůta — Zrušení implicitního rozhodnutí jeho autorem ab initio — Nevydání rozhodnutí ve věci samé — Pojem ‚dokument‘ — Výtah a uspořádání informací obsažených v elektronických databázích“

Ve věci T-214/13,

Rainer Typke, s bydlištěm v Hasbergenu (Německo), zastoupený B. Cortesem a A. Salernem, advokáty,
žalobce,

proti

Evropské komisi, zastoupené B. Eggers a F. Clotuche-Duvieusart, jako zmocněnkyněmi,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí generálního sekretariátu Komise ze dne 5. února 2013, kterým byla zamítnuta první žádost žalobce o přístup k dokumentům týkajícím se předvýběrových testů otevřeného výběrového řízení EPSO/AD/230-231/12 (AD 5-AD 7) (Gestdem 2012/3258), a implicitního rozhodnutí generálního sekretariátu Komise, které mělo být přijato dne 13. března 2013 a kterým byla zamítnuta druhá žádost žalobce o přístup k dokumentům týkajícím se týchž testů (Gestdem 2013/0068).

TRIBUNÁL (třetí senát),

ve složení S. Papasavvas, předseda, N. J. Forwood (zpravodaj) a E. Bieliūnas, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: L. Grzegorzcyk, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. února 2015,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobce R. Typke je zaměstnancem Evropské komise, který se zúčastnil vstupních testů otevřených výběrových řízení EPSO/AD/230/12 pro přijetí úředníků zařazených do platové třídy AD 5 a EPSO/AD/231/12 pro přijetí úředníků zařazených do platové třídy AD 7.
- 2 Poté, co byl žalobce dne 28. června 2012 informován o svých výsledcích, podal u Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO) na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43), první žádost, kterou se domáhal přístupu k „tabulce“ obsahující soubor anonymizovaných údajů o předmětných testech, kterých se zúčastnilo přibližně 45 000 uchazečů (řízení GESTDEM 2012/3258).
- 3 Žalobce uvádí, že tento krok podnikl proto, aby doložil své podezření, že uvedené testy nebyly uspořádány v souladu se zásadou rovného zacházení s uchazeči, a to zejména proto, že se v nich vyskytly určité chyby v překladu, které měly negativní dopad na některé jazykové skupiny.
- 4 Tabulka měla podle této první žádosti obsahovat následující informace:
  - identifikátor jednotlivých uchazečů, který by neměl umožnit je jmenovitě identifikovat, ale měl by umožnit k nim přiřadit otázky, na které měli odpovědět;
  - identifikátor jednotlivých položených otázek, aniž byl uveden jejich obsah;
  - kategorii otázek, do níž spadaly jednotlivé položené otázky, tj. konkrétně kategorii otázek z oblasti verbálního uvažování, abstraktního uvažování, numerického uvažování nebo situačního úsudku;
  - jazyk, ve kterém byly položeny jednotlivé otázky jednotlivým uchazečům;
  - informace o případném anulování některých otázek;
  - identifikátor očekávané odpovědi, který měl být, a to ač nebyl uveden obsah otázky, shodný u téže kombinace otázek a odpovědí; žalobce v tomto ohledu upřesnil, že pokud očekávané odpovědi nebyly předloženy všem uchazečům ve stejném pořadí, je třeba zajistit, aby byl pro každou očekávanou odpověď použit tentýž identifikátor; žalobce kromě toho uvedl, že u otázek z oblasti situačního úsudku je třeba uvést celou očekávanou odpověď, tj. nejlepší a nejhorší možnost;
  - odpovědi jednotlivých uchazečů na jednotlivé otázky, tím se nicméně rozumí, že cílem žalobce není seznámit se s obsahem odpovědí, nýbrž pouze identifikovat správné či nesprávné odpovědi uchazečů; žalobce v tomto ohledu upřesnil, že zaprvé pokud uchazeč na otázku neodpověděl, musí být použit odlišný identifikátor a zadruhé, že ve vztahu k otázkám z oblasti situačního úsudku musí být poskytnuta celá odpověď;
  - a konečně čas, který jednotliví uchazeči věnovali odpovědi na jednotlivé otázky.
- 5 Rozhodnutím ze dne 9. srpna 2012 EPSO tuto první žádost zamítl. Podotkl, že sice disponuje informacemi uvedenými ve zmíněné žádosti, které jsou zaznamenány v různých databázích, zároveň ale uvedl, že tabulka, kterou žalobce požaduje, neexistuje.

- 6 Dne 21. srpna 2012 podal žalobce u generálního sekretariátu Komise (dále jen „generální sekretariát“) potvrzující žádost o přístup na základě čl. 7 odst. 2 nařízení č. 1049/2001. Při této příležitosti doplnil žalobce na seznam požadovaných informací úroveň obtížnosti jednotlivých otázek položených jednotlivým uchazečům. Žalobce rovněž upřesnil, že se svou žádostí nedomáhá, aby EPSO vytvořil shrnutím informací z existujících dokumentů nový dokument, ale aby poskytl přístup k souboru dokumentů, které má v elektronické formě. Podle žádosti by postačovalo, aby byly žalobci uvedené dokumenty zaslány ve verzi, z níž by byly odstraněny všechny informace, na které se vztahuje jedna z výjimek práva na přístup upravených v článku 4 nařízení č. 1049/2001.
- 7 Dne 30. srpna 2012 generální sekretariát zaslal žalobci první odpověď na jeho potvrzující žádost. Poté, co tuto žádost odmítl jako nepřipustnou v rozsahu, ve kterém rozšiřovala původní žádost, a to pokud jde o úroveň obtížnosti otázek položených jednotlivým uchazečům, v podstatě potvrdil stanovisko EPSO, podle kterého jednak tabulka požadovaná žalobcem neexistuje a jednak cílem nařízení č. 1049/2001 není stanovit Komisi povinnost provádět za účelem výtahu informací zaznamenaných v různých databázích výpočetní operace. Tento dopis neobsahoval žádnou informaci o opravných prostředcích podle čl. 8 odst. 1 *in fine* nařízení č. 1049/2001.
- 8 Dne 17. září 2012 požádal žalobce generální sekretariát, aby znovu posoudil jeho žádost o potvrzující rozhodnutí a informoval jej o opravných prostředcích proti zamítnutí žádosti o přístup.
- 9 Dne 23. října 2012 generální sekretariát informoval žalobce, že v dopise ze dne 30. srpna 2012 jeho potvrzující žádost nezamítl, ale pouze uvedl, že EPSO žalobci neodepřel přístup k existujícím dokumentům, kterými disponoval. Generální sekretariát kromě toho uvedl, že potvrzující žádost je předmětem zkoumání s ohledem na nová vyjádření předložená žalobcem.
- 10 Vzhledem k tomu, že na potvrzující žádost žalobce nebylo v řízení GESTDEM 2012/3258 s konečnou platností odpovězeno, žalobce podal u EPSO dne 28. prosince 2012 novou žádost o přístup (řízení GESTDEM 2013/0068). Tato druhá žádost se od první žádosti lišila v tom, že žalobce se v ní nesnažil získat specifickou tabulku, která by shrnovala všechny požadované informace, ale spíše části dokumentů existujících v elektronické formě. Touto druhou žádostí se žalobce domáhal poskytnutí v podstatě týchž informací, jichž se týkala jeho první žádost, jakož i informace o úrovni obtížnosti jednotlivých otázek položených jednotlivým uchazečům.
- 11 Vzhledem k tomu, že EPSO o této druhé žádosti o přístup nerozhodlo ve lhůtě patnácti pracovních dnů od její registrace, podal žalobce dne 30. ledna 2013 v souladu s čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1049/2001 potvrzující žádost ke generálnímu sekretariátu.
- 12 Dne 5. února 2013 EPSO žádost o přístup v řízení GESTDEM 2013/0068 výslovně zamítl. Následující den žalobce informoval generální sekretariát, že v nezměněné podobě trvá na své potvrzující žádosti podané v tomto řízení dne 30. ledna 2013.
- 13 Rozhodnutím ze dne 5. února 2013 (dále jen „první napadené rozhodnutí“) generální sekretariát potvrzující žádost podanou v řízení GESTDEM 2012/3258 zamítl. Generální sekretariát nejprve dospěl k závěru o nepřipustnosti potvrzující žádosti v rozsahu, v němž se týkala informace o úrovni obtížnosti jednotlivých otázek položených jednotlivým uchazečům, jelikož původní žádost se tohoto aspektu netýkala. Generální sekretariát dále v podstatě potvrdil stanovisko EPSO, podle kterého žádost ve skutečnosti směřovala k poskytnutí přístupu k neexistujícímu dokumentu, jelikož vytvoření požadované tabulky by vyžadovalo nejenom výtah informací týkajících se desítek tisíců dotčených testů z různých databází, ale také propojení těchto informací s jinými databázemi, jakou je například obecná databáze otázek. I kdyby bylo možné žádost o přístup vyložit tak, že směřovala k poskytnutí anonymizovaných osobních záznamů o výsledcích, kterých dosáhli jednotliví uchazeči, taková žádost by byla s ohledem na s ní spojenou administrativní zátěž nepřiměřená.

- 14 Dne 20. února 2013 generální sekretariát informoval žalobce, že zaprvé ještě není schopen odpovědět na jeho potvrzující žádost podanou v řízení GESTDEM 2013/0068 azadruhé podle čl. 8 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 prodlužuje lhůtu k odpovědi o patnáct dnů.
- 15 Dopisem ze dne 13. března 2013 generální sekretariát informoval žalobce, že stále není schopen odpovědět na potvrzující žádost podanou v řízení GESTDEM 2013/0068. Při této příležitosti vyjádřil generální sekretariát pochybnosti o tom, zda jsou předmětem žádosti dokumenty ve stávající verzi a typu záznamu ve smyslu čl. 10 odst. 3 nařízení č. 1049/2001.
- 16 Na základě pravidla stanoveného v čl. 8 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 si žalobce vyložil tento postup spočívající v nevydání rozhodnutí jako zamítavou odpověď na svoji potvrzující žádost podanou v řízení GESTDEM 2013/0068 (dále jen „druhé napadené rozhodnutí“).

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 17 Žalobce podal projednávanou žalobu návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 15. dubna 2013.
- 18 Jelikož se od počátku nového soudního roku změnilo složení senátů Tribunálu, soudce zpravodaj byl přidělen ke třetímu senátu, kterému tudíž byla tato věc přidělena.
- 19 Tribunál (třetí senát) rozhodl na návrh soudce zpravodaje zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření upravených v článku 64 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991 vyzval Komisi, aby předložila určité dokumenty, a písemně položil žalobci a Komisi určité otázky s tím, že je vyzval, aby na ně odpověděli na jednání.
- 20 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na písemné a ústní otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 4. února 2015.
- 21 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil první napadené rozhodnutí;
  - zrušil druhé napadené rozhodnutí;
  - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 22 V důsledku toho, že generální sekretariát přijal v řízení GESTDEM 2013/0068 dne 27. května 2013 výslovné zamítavé rozhodnutí, žalobce v replice požádal o možnost upravit svá návrhová žádání tak, aby zněla na zrušení posledně uvedeného rozhodnutí.
- 23 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- prohlásil, že o žalobě již není namístě rozhodovat v rozsahu, v němž zní na zrušení druhého napadeného rozhodnutí, a to s ohledem na skutečnost, že v řízení GESTDEM 2013/0068 bylo dne 27. května 2013 přijato výslovné rozhodnutí o odepření přístupu;
  - zamítl žalobu v rozsahu, v němž směřuje proti prvnímu napadenému rozhodnutí;
  - uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 24 Dříve, než bude žaloba přezkoumána z věcného hlediska, je třeba přezkoumat argumenty, jimiž Komise zpochybňuje přípustnost žádosti o úpravu návrhových žádání, kterou žalobce předložil v rámci repliky, jakož i návrhových žádání znějících na zrušení druhého napadeného rozhodnutí.

K přípustnosti

K přípustnosti návrhových žádání znějících na zrušení výslovného rozhodnutí vydaného v řízení GESTDEM 2013/0068

- 25 V replice došlé kanceláři Tribunálu dne 15. října 2013 požádal žalobce o možnost upravit svá návrhová žádání tak, aby zněla na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 27. května 2013, kterým byla v řízení GESTDEM 2013/0068 výslovně zamítnuta jeho žádost o přístup.
- 26 Komise zpochybňuje přípustnost této žádosti o úpravu, kterou kvalifikuje jako opožděnou s ohledem na lhůtu pro podání žaloby stanovenou v čl. 263 šestém pododstavci SFEU.
- 27 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že pokud je rozhodnutí nebo nařízení, které se bezprostředně a osobně dotýká jednotlivce, v průběhu řízení nahrazeno aktem se stejným předmětem, musí být tento akt považován za novou skutečnost, která umožňuje žalobci upravit jeho návrhová žádání a žalobní důvody. Bylo by totiž v rozporu s řádným výkonem spravedlnosti a požadavkem na hospodárnost řízení požadovat po žalobci, aby podal novou žalobu. Mimoto by bylo nespravedlivé, kdyby dotčený orgán mohl na kritiku obsaženou v žalobě podané proti aktu k unijnímu soudu reagovat tak, že by změnil napadený akt nebo jej nahradil jiným a dovolával se v průběhu soudního řízení této změny nebo tohoto nahrazení, aby tak druhého účastníka řízení zbavil možnosti rozšířit jeho původní návrhová žádání a žalobní důvody na pozdější akt nebo proti němu předložit doplňující návrhová žádání a žalobní důvody (viz rozsudek ze dne 12. prosince 2006, Organizace Mudžáhidů iránského lidu v. Rada, T-228/02, Sb. rozh., EU:T:2006:384, bod 28 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 6. září 2013, Iranian Offshore Engineering & Construction v. Rada, T-110/12, Sb. rozh. (výňatky), EU:T:2013:411, bod 16).
- 28 Aby však byla žádost o úpravu návrhových žádání přípustná, musí být podána ve lhůtě pro podání žaloby stanovené v čl. 263 šestém pododstavci SFEU. Podle ustálené judikatury je totiž tato lhůta pro podání žaloby kogentní a musí být unijním soudem uplatňována takovým způsobem, aby byla zajištěna právní jistota, jakož i rovnost procesních subjektů před zákonem (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 18. ledna 2007, PKK a KNK v. Rada, C-229/05 P, Sb. rozh., EU:C:2007:32, bod 101, a Iranian Offshore Engineering & Construction v. Rada, bod 27 výše, EU:T:2013:411, bod 17).
- 29 Pokud jde o počítání lhůty pro podání žaloby, je třeba připomenout, že podle čl. 263 šestého pododstavce SFEU musí být žaloba na neplatnost podána ve lhůtě dvou měsíců, a to podle okolností ode dne vyhlášení napadeného aktu, ode dne jeho oznámení žalobci nebo ode dne, kdy se o něm žalobce dozvěděl. Tato lhůta se podle článku 102 jednacího řádu ze dne 2. května 1991 prodlužuje o jednotnou lhůtu deseti dnů z důvodu vzdálenosti.
- 30 V projednávaném případě bylo výslovné rozhodnutí o odepření přístupu přijaté v řízení GESTDEM 2013/0068 dne 27. května 2013 žalobci oznámeno téhož dne elektronickou poštou. Z toho vyplývá, že lhůta pro podání žaloby na neplatnost tohoto rozhodnutí žalobci uplynula dne 6. srpna 2013.
- 31 Vzhledem k tomu, že replika, která obsahuje žádost o úpravu návrhových žádání, byla podána dne 15. října 2013, je třeba mít za to, že tato žádost o úpravu je opožděná, a návrhová žádání znějící na zrušení výslovného rozhodnutí o odepření přístupu vydaného v řízení GESTDEM 2013/0068 je tudíž třeba odmítnout jako nepřípustná.

K přípustnosti návrhových žádání znějících na zrušení druhého napadeného rozhodnutí

- 32 Za těchto okolností je třeba posoudit, zda si žalobce případně zachovává právní zájem na zrušení druhého napadeného rozhodnutí, které bylo vydáno po uplynutí lhůty patnácti pracovních dní, která navazovala na prodloužení původní lhůty k odpovědi na potvrzující žádost podanou v řízení GESTDEM 2013/0068. Komise tvrdí, že tento právní zájem zanikl, jelikož v důsledku přijetí rozhodnutí ze dne 27. května 2013 toto implicitní rozhodnutí zrušila *ab initio*.
- 33 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je žaloba na neplatnost podaná fyzickou nebo právnickou osobou přípustná pouze v případě, že žalobce má právní zájem na zrušení napadeného aktu (viz rozsudek ze dne 19. ledna 2010, Co-Frutta v. Komise, T-355/04 a T-446/04, Sb. rozh., EU:T:2010:15, bod 40 a citovaná judikatura).
- 34 Právní zájem žalobce na řízení musí existovat ve vztahu k předmětu žaloby nejen ve fázi jejího podání, ale až do vydání soudního rozhodnutí, neboť jinak by nebylo vydáno rozhodnutí ve věci samé, což je předpokladem pro to, aby žaloba mohla ve svém výsledku přinést prospěch účastníku řízení, který ji podal (viz rozsudek Co-Frutta v. Komise, bod 33 výše, EU:T:2010:15, bod 43 a citovaná judikatura).
- 35 Pokud právní zájem žalobce na řízení v průběhu řízení zanikne, rozhodnutí Tribunálu ve věci samé mu nemůže přinést žádný prospěch (viz rozsudek Co-Frutta v. Komise, bod 33 výše, EU:T:2010:15, bod 44 a citovaná judikatura).
- 36 Kromě toho platí, že pokud bylo implicitní rozhodnutí o odepření přístupu zrušeno jeho autorem *ab initio* v důsledku později přijatého rozhodnutí Komise, již není namístě rozhodovat o žalobě v rozsahu, v němž směřuje proti uvedenému implicitnímu rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. října 2014, Strack v. Komise, C-127/13 P, Sb. rozh., EU:C:2014:2250, bod 89).
- 37 Co se v projednávaném případě týče návrhu na zrušení druhého napadeného rozhodnutí, je třeba konstatovat, že přijetím výslovného rozhodnutí dne 27. května 2013 v tomtéž řízení Komise ve skutečnosti zrušila *ab initio* toto své implicitní rozhodnutí.
- 38 Z toho vyplývá, že o žalobě na neplatnost již není namístě rozhodovat v rozsahu, v němž je namířena proti druhému napadenému rozhodnutí.

K věci samé

- 39 S ohledem na dílčí závěr vyslovený v bodě 38 výše, je třeba rozhodnout pouze o návrhových žádáních znějících na zrušení prvního napadeného rozhodnutí, kterým generální sekretariát zamítl potvrzující žádost podanou žalobcem v řízení GESTDEM 2012/3258. Žalobce v tomto ohledu uplatňuje jediný žalobní důvod, který vychází z porušení nařízení č. 1049/2001. Tento žalobní důvod se v rozsahu, v němž je namířen proti prvnímu napadenému rozhodnutí, dělí na tři části. Druhá a třetí část jsou svojí povahou podpůrné ve vztahu k první části, která se týká otázky, zda předmět dotčené žádosti o přístup spadá do rozsahu působnosti nařízení č. 1049/2001.
- 40 Žaloba obsahuje také čtvrtou část, v níž žalobce tvrdí, že poskytnutí přístupu k požadovaným informacím týkajícím se anulování některých otázek a úrovně obtížnosti všech otázek položených v rámci dotčených vstupních testů, nemůže ohrozit důvěrnost řízení výběrové komise ani její rozhodovací proces. Žalobce však v bodě 34 repliky upřesnil, že tato čtvrtá část je namířena „proti rozhodnutí o odepření přístupu vydanému ve druhém řízení o přístupu“. Jelikož již není namístě rozhodovat o návrhových žádáních znějících na zrušení tohoto rozhodnutí, jeví se zkoumání této čtvrté části žalobního důvodu bez dalšího jako nadbytečné.

- 41 V první části jediného žalobního důvodu žalobce v podstatě tvrdí, že generální sekretariát dospěl k nesprávnému závěru, že předmětem žádosti žalobce o přístup není „existující dokument“ ve smyslu nařízení č. 1049/2001, ale že tyto žádosti směřují k vytvoření nového dokumentu, či dokonce nových údajů.
- 42 Žalobce v tomto ohledu zdůrazňuje, že EPSO uznal, že má požadované údaje k dispozici, přičemž generální sekretariát prohlásil, že uvedené údaje jsou zaznamenány v existujících databázích. To přitom podle žalobce nutně znamená, že EPSO má jeden či více dokumentů, které obsahují předmětné údaje, k dispozici.
- 43 Žalobce nadto tvrdí, že pojem „dokument“, který je ústředním prvkem nařízení č. 1049/2001, lze podle judikatury jednoduše aplikovat i na údaje obsažené v databázích, jelikož podle čl. 3 písm. a) uvedeného nařízení tento pojem označuje obsah na jakémkoli nosiči. Okolnost, že žádost o přístup může být spojena se značnou pracovní zátěží dotčené instituce, je v tomto ohledu irelevantní.
- 44 Kromě toho názor generálního sekretariátu, podle kterého by anonymizací požadovaných údajů došlo k vytvoření nového dokumentu, je podle žalobce v rozporu s pravidlem stanoveným v čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001, podle kterého platí, že pokud se některá z výjimek uvedených v tomto článku vztahuje pouze na část dokumentu, musí být poskytnut částečný přístup. Žalobce totiž tvrdí, že jeho žádosti o přístup lze vyhovět tak, že dojde k vytřídění souboru údajů uložených v databázích EPSO, přičemž budou vyňaty osobní údaje týkající se ostatních uchazečů, kteří se zúčastnili dotyčných předvýběrových testů.
- 45 Žalobce dále nesouhlasí s argumentem generálního sekretariátu, podle kterého požadované údaje nemohou být vytříděny z jediné databáze, jelikož jsou zaznamenány v několika různých souborech. Osobní záznamy, zaslané uchazečům pro informaci o výsledcích v testech, kterých se zúčastnili, stejně jako praxe EPSO spočívající v tom, že některým svým dodavatelům poskytuje statistické údaje o výsledcích testů, svědčí o tom, že operace, které jsou nezbytné k poskytnutí přístupu k informacím požadovaným v projednávaném případě, nejsou pro EPSO neobvyklé či mimořádné.
- 46 V tomto ohledu je podle žalobce třeba zohlednit okolnost, že všechny předmětné informace jsou navzájem propojeny „relační“ databází (Oracle), z níž lze požadované informace jednoduše vytřídit. To platí tím spíše, že rejstříky, ve kterých jsou zaznamenány údaje týkající se jednotlivých absolvovaných zkoušek, obsahují „přesnou značkovací syntaxi“, takže výsledky jednotlivých uchazečů lze zpracovat stejným způsobem.
- 47 Komise tuto argumentaci zpochybňuje, jelikož údaje požadované žalobcem nejsou uloženy ve zvláštní databázi, ze které by mohly být jednoduše vypsány na základě běžného či rutinního vyhledávání. Komise uvádí, že má k dispozici databázi Talent, která obsahuje všechny údaje týkající se uchazečů a výsledků testů, a tudíž všechny údaje nezbytné k odpovědi na žádost žalobce o přístup, s výjimkou údajů týkajících se obtížnosti otázek, které jsou uloženy v „databázi otázek“, již spravuje externí smluvní partner. Přístup do databáze Talent je možný prostřednictvím několika dotazů v jazyce SQL (Structured Query Language) (dále jen „SQL dotazy“) nebo prostřednictvím předem naprogramovaných pokynů za účelem rychlého zpracování údajů k analýze, statistice, výpočtům a výtahu podle předem definovaných modelů. Komise však nemá k dispozici takové předem naprogramované SQL dotazy, které by jí umožnily vypsát kombinaci údajů požadovanou navrhovatelem podle schématu, které uvedl v žádosti o přístup.
- 48 Podle Komise by takový výtah údajů, jaký požaduje žalobce, vyžadoval zpracování nových SQL dotazů a pokynů pro vyhledávání a zpracování údajů, které Komise nemá k dispozici. Aby mohlo být žalobci vyhověno, takové vyhledávací vzorce by musely umožnit zaprvé identifikovat kódy jednotlivých otázek položených jednotlivým uchazečům, tyto otázky přitom nebyly u všech uchazečů stejné, zadruhé přiřadit každé otázce úroveň obtížnosti, která se vyskytuje v odlišné databázi (dále jen „databáze otázek“), zatřetí seskupit různé soubory a začtvrté anonymizovat identifikátory uchazečů s pomocí

nového identifikátoru, který by umožnil přiřadit uchazeče k otázkám, které mu byly položeny. Získané informace by navíc musely být zkontrolovány. Takový postup by podle Komise nezbytně vedl k vypracování nového dokumentu.

- 49 Případné „ruční“ zpracování žádosti o přístup, které by vyžadovalo, aby jednotlivé osobní záznamy výsledků vztahující se k jednotlivým uchazečům odpovídaly kritériím vymezeným v žádosti, by EPSO fyzicky nemohl provést, aniž by došlo k ochromení jeho práce.
- 50 V tomto ohledu je třeba nejprve upřesnit, že nadměrná pracovní zátěž administrativy, k níž by případně mohla vést sporná žádost a která je předmětem druhé části žalobního důvodu a které se dovolávala i Komise v odpovědi na první část žalobního důvodu, je sama o sobě pro účely posouzení, zda se uvedená žádost skutečně týká přístupu k jednomu či více dokumentům ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení č. 1049/2001, irrelevantní.
- 51 Z rozsudku ze dne 13. dubna 2005 Verein für Konsumenteninformation v. Komise (T-2/03, Sb. rozh., EU:T:2005:125, body 101 a 102) totiž vyplývá, že kvalifikace dokumentu nesouvisí v rámci žádosti o přístup podané na základě nařízení č. 1049/2001 na značné pracovní zátěži, kterou případně vyžaduje taková žádost po dotčené administrativě. I pokud tedy taková žádost může ochromit řádné fungování administrativy, nevede to k její nepřipustnosti. Tribunál měl za to, že v takovém výjimečném případě odráží právo orgánu usilovat s žadatelem o nalezení „přijatelného řešení“ na základě čl. 6 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 možnost přihlídnout, i když velmi omezeně, k nutnosti sladit zájmy žadatele a zájmy řádné správy (rozsudek ze dne 10. září 2008, Williams v. Komise, T-42/05, EU:T:2008:325, bod 85).
- 52 Dále je třeba připomenout, že podle čl. 3 písm. a) nařízení č. 1049/2001 se dokumentem pro účely tohoto nařízení rozumí „obsah na jakémkoli nosiči (psaný či tištěný na papíře či uložený v elektronické formě nebo jako zvukový, obrazový nebo audiovizuální záznam) o záležitosti, která se týká politik, činností a rozhodnutí, jež spadají do působnosti orgánu“, kterému je žádost o přístup určena.
- 53 Bez ohledu na tuto širokou definici, která zejména neobsahuje žádné omezení nosiče obsahu, se podle ustálené judikatury pro účely aplikace nařízení č. 1049/2001 jeví jako nezbytné zachovat rozlišování mezi pojmem „dokument“ a pojmem „informace“.
- 54 Informace se totiž od dokumentu odlišuje především v tom, že je definována jako údaj, který se může mimo jiné vyskytovat v jednom či více dokumentech. V tomto ohledu je třeba uvést, že ze skutečnosti, že žádné ustanovení nařízení č. 1049/2001 neupravuje právo na přístup k informaci v pravém slova smyslu, nelze dovozovat, že právo veřejnosti na přístup k dokumentu Komise, které plyne z čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení, s sebou přináší povinnost Komise odpovědět na jakoukoliv žádost jednotlivce o informace (obdobně viz usnesení ze dne 27. října 1999, Meyer v. Komise, T-106/99, Recueil, EU:T:1999:272, body 35 a 36, a rozsudek ze dne 25. dubna 2007, WWF European Policy Programme v. Rada, T-264/04, Sb. rozh., EU:T:2007:114, bod 76).
- 55 I když tedy databáze ze své povahy nabízí velké možnosti částečného cíleného přístupu pouze k údajům, které mohou žadatele zajímat, je třeba zohlednit, že právo na přístup k dokumentům orgánů ve smyslu čl. 2 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 se podle judikatury obecně týká pouze existujících dokumentů, kterými dotýčný orgán disponuje (rozsudek ze dne 2. října 2014, Strack v. Komise, bod 36 výše, EU:C:2014:2250, bod 38). Žádost o přístup, která by Komisi vedla k vytvoření nového dokumentu, a to i na základě prvků, které jsou již obsaženy v existujících dokumentech, jimiž disponuje, tudíž není žádostí o částečný přístup a nespadá do rámce nařízení č. 1049/2001 (obdobně v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. října 2011, Dufour v. ECB, T-436/09, Sb. rozh., EU:T:2011:634, bod 149). Tento závěr implicitně potvrzuje pravidlo uvedené v čl. 10 odst. 3 zmíněného nařízení, podle kterého se

dokumenty, k nimž je poskytnut přístup „dodávají ve stávající verzi a typu záznamu (včetně formy elektronické nebo jiné, jako je Braillovo písmo, velký tisk nebo záznamy na pásce), přičemž se plně zohledňuje, čemu dává žadatel přednost“.

- 56 Posledně uvedená úvaha přenesená na případ databází znamená, že v případě žádosti o přístup směřující k tomu, aby Komise provedla vyhledávání v jedné či více ze svých databází podle žadatelem definovaných parametrů, je Komise povinna, s výhradou případného uplatnění článku 4 nařízení č. 1049/2001, této žádosti vyhovět, může-li být vyhledání, které žádost vyžaduje, provedeno s využitím vyhledávacích nástrojů, které jsou k této databázi k dispozici (obdobně viz rozsudek Dufour v. ECB, bod 55 výše, EU:T:2011:634, bod 150).
- 57 Jak totiž lze předpokládat z důvodu komplexních vztahů, které v rámci databáze spojují každý údaj s několika dalšími údaji, jsou možné různé prezentace souboru údajů obsažených v takové databázi. Stejně tak je možné vybrat část údajů zahrnutých do takové prezentace a ostatní skrýt (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek Dufour v. ECB, bod 55 výše, EU:T:2011:634, bod 151).
- 58 Od Komise nelze naproti tomu v rámci žádosti o přístup k dokumentům podané na základě nařízení č. 1049/2001 vyžadovat, aby sdělila žadateli všechny údaje obsažené v některé z jejích databází, či dokonce v několika z nich, nebo jejich část, seřazené do schématu, s nímž uvedená databáze nepočítá. Taková žádost směřuje k vytvoření nového dokumentu, a v důsledku toho nespadá do rámce nařízení č. 1049/2001. Takovou žádostí totiž není žádáno o částečný přístup k dokumentu obsahujícímu údaje zpracované podle schématu uspořádání, které již existuje, a je tedy použitelné s pomocí nástrojů, které má Komise aktuálně k dispozici k dotčené databázi či dotčeným databázím, nýbrž o vytvoření dokumentu obsahujícího zpracované a vzájemně propojené údaje podle nového schématu uspořádání, které nelze aplikovat s pomocí uvedených nástrojů, tedy nového dokumentu ve smyslu čl. 3 písm. a) uvedeného nařízení, tak jak je vykládáno judikaturou (obdobně viz rozsudek Dufour v. ECB, bod 55 výše, EU:T:2011:634, bod 152).
- 59 Z toho vyplývá, že u databází platí, že předmětem žádosti o přístup podané na základě nařízení č. 1049/2001 může být vše, co lze z takových databází vypsát běžným nebo rutinním vyhledáváním (obdobně viz rozsudek Dufour v. ECB, bod 55 výše, EU:T:2011:634, bod 153).
- 60 I když si Tribunál v projednávaném případě povšiml určité nejasnosti v počtu, názvech a přesném obsahu jednotlivých dotčených databází, lze konstatovat, že je v projednávaném případě nesporné, že Komise má k dispozici hrubé údaje o předvýběrových testech, kterých se týká žádost žalobce o přístup. Komise v tomto ohledu uvedla – přičemž ze spisu nevyplývá žádná skutečnost, která by mohla tento závěr zpochybnit – že zmíněné údaje jsou uloženy v databázi Talent zmíněné v bodě 47 výše.
- 61 Žalobce však nepožádal o přístup k celé této databázi nebo k části hrubých dat v ní obsažených. Předmět žádosti je odlišný – žalobce se v ní v podstatě domáhá poskytnutí všech informací o dotčných předvýběrových testech, které ale budou vytrženy podle parametrů a ve formě, které sám žalobce vymezil v žádosti o přístup.
- 62 Vytržení informací, které žalobce požaduje, tak zahrnuje více různých operací, včetně určitých operací spočívajících ve zpracování dotčných údajů.
- 63 Předně by se jednalo o přidělení specifických identifikátorů jednotlivým otázkám, které byly položeny jednotlivým kandidátům, přičemž jak uvedla Komise, jednotlivým uchazečům nebyly pokládány stejné otázky. Žalobce v tomto ohledu upřesnil, že se nedomáhá poskytnutí informace o obsahu otázek položených jednotlivým uchazečům. U každé otázky by se dále jednalo o uvedení jazyka, ve kterém byla položena, přičemž by měl být zachován tentýž identifikátor pro tutéž otázku bez ohledu na jazyk, uvedení druhu otázky, uvedení skutečnosti, zda byla otázka anulována, času, který jednotliví uchazeči věnovali odpovědi na otázku, a konečně by šlo o poskytnutí identifikátoru očekávané, jakož i podané

odpovědi. Podle žádosti o přístup by naopak identifikátory očekávaných a podaných odpovědí nemusely uvádět informaci o obsahu těchto odpovědí, ale u každé otázky by měly pouze umožnit srovnání očekávané odpovědi a podané odpovědi. Žalobce v tomto ohledu v žádosti upřesnil, že pokud nebyly možnosti odpovědi u určité otázky předloženy všem uchazečům, kterým byla uvedená otázka položena, ve stejném pořadí, je třeba zajistit, aby byl u každé možnosti odpovědi použit tentýž identifikátor, a to za účelem zajištění srovnatelnosti získaných informací. Co se týče otázek z oblasti situačního úsudku, podle žalobce by bylo třeba uvést celou požadovanou a podanou odpověď, tj. nejlepší i nejhorší možnost. Nakonec by bylo třeba anonymizovat jména všech uchazečů, kteří se zúčastnili dotýčných předvýběrových testů, přičemž každému z nich by byl přidělen zvláštní identifikátor.

- 64 Tyto jednotlivé operace by měly žalobci umožnit získat srovnatelné údaje o všech uchazečích, kteří se zúčastnili dotýčných testů a vytvořit tabulku a vyhotovit statistiku týkající se uvedených testů.
- 65 Komise v podstatě uvádí, že nemá k dispozici vyhledávací nástroj, který by jí na základě běžného nebo rutinního vyhledávání v jejích databázích umožnil extrahovat takovou kombinaci údajů. Neodpovídá-li taková kombinace žádnému schématu stanovenému databází, kterou má Komise k dispozici, předpokladem vyhovění žádosti žalobce by bylo vytvoření nového vyhledávacího vzorce v podobě SQL dotazu, a nikoliv jen vyhledávání v uvedené databázi na základě existujících parametrů s pomocí existujících SQL dotazů.
- 66 Podle ustálené judikatury se přitom s veškerými prohlášeními orgánů, která se týkají neexistence požadovaných dokumentů, pojí vyvratitelná domněnka legality (viz rozsudek ze dne 26. dubna 2005, *Sison v. Rada*, T-110/03, T-150/03 a T-405/03, Sb. rozh., EU:T:2005:143, bod 29 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 30. ledna 2008, *Terezakis v. Komise*, T-380/04, EU:T:2008:19, bod 155). Tato domněnka se uplatní i za předpokladu, že orgán prohlásí, že kombinace údajů, která je předmětem žádosti o přístup, jež mu je určena, není předvídána databází či databázemi, ve kterých jsou uvedené údaje zaznamenány, a že tudíž takovou kombinaci nelze na základě běžného nebo rutinního hledání získat.
- 67 Žalobce se v projednávaném případě nesnažil zpochybnit prohlášení Komise, podle kterého EPSO neměl k dispozici tabulku s kombinací údajů, kterou žalobce požadoval, jako takovou. Žalobce naopak v podstatě připouští, že předpokladem poskytnutí přístupu ke kombinaci údajů, které se domáhá, je počítačové programování, a to konkrétně vypracování nových SQL dotazů, a tudíž i vytvoření nového výsledku vyhledávání v databázi (tj. „sestavy“ v nomenklatuře databází), které je za použití nástrojů, jež jsou k dotýčným databázím aktuálně k dispozici, neproveditelné. Kromě toho je nesporné, že žalobce nežádal o přístup k hrubým údajům obsaženým v dotýčné databázi.
- 68 Na rozdíl od tvrzení žalobce přitom nelze operace, které by vyžadovalo toto programování a které jsou shrnuty v bodě 63 výše, přirovnat k běžnému či rutinnímu vyhledávání v dotčené databázi, provedenému s pomocí vyhledávacích nástrojů, které má Komise k této databázi k dispozici. Provedení takových operací by bylo spíše uspořádáním podle schématu, se kterým uvedené databáze nepočítají, za použití vyhledávacích nástrojů – SQL dotazů – jež by musely být vytvořeny, aby mohlo být žádosti o přístup užitečným způsobem vyhověno.
- 69 Na rozdíl od tvrzení žalobce totiž v projednávaném případě není vyhledávací nástroj připojený k dotýčné databázi ve smyslu bodu 150 rozsudku *Dufour v. ECB*, bod 55 výše (EU:T:2011:634), tvořen všemi SQL dotazy, které si lze pro účely vyhledávání, doplňování, změn nebo výmazu údajů v dotčené databázi hypoteticky představit a zformulovat.
- 70 Tento vyhledávací nástroj je tvořen naopak existujícími SQL dotazy, které se u databáze dotčené v projednávaném případě již víceméně běžně používají. Běžné nebo rutinní vyhledávání ve smyslu bodu 153 rozsudku *Dufour v. ECB*, bod 55 výše (EU:T:2011:634), je tak prováděno s pomocí těchto předem naprogramovaných SQL dotazů. Existující dokumenty se poskytují pouze na základě tohoto

vyhledávání. Odlišný závěr by vedl ke zkreslení konceptu existujícího dokumentu, jelikož by se tento koncept vztahoval na všechny dokumenty, které lze hypoteticky získat z údajů obsažených v dotyčné databázi s pomocí jednoho či více SQL dotazů. Takové dokumenty, a to i kdyby byla Komise teoreticky schopna je poskytnout, jsou novými dokumenty ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení č. 1049/2001, jak je vykládáno judikaturou. Kromě toho je třeba v tomto ohledu zdůraznit, že relativně jednoduché či snadné vypracování těchto nových vyhledávacích nástrojů není pro účely posouzení toho, zda požadovaný dokument existuje nebo zda se jedná o dokument nový, relevantním kritériem.

- 71 Tento závěr nespochybňuje okolnost, na kterou poukazuje žalobce, že EPSO zaslalo osobní záznamy výsledků každému z uchazečů, který absolvoval testy.
- 72 Je pravda, že zpracování takových záznamů patří mezi běžné činnosti EPSO a že tyto osobní záznamy obsahují určité údaje, které chce žalobce získat. Tak například osobní záznam výsledků, kterých dosáhl v dotyčných předvýběrových testech žalobce, jenž mu byl zaslán dne 28. června 2012, obsahuje zejména seznam očekávaných odpovědí a podaných odpovědí bez uvedení jejich obsahu, čas věnovaný odpovědím na jednotlivé otázky a informaci o případném anulování otázky.
- 73 Je však nesporné, že pokud by byly žalobci poskytnuty všechny osobní záznamy tohoto typu, jež byly zaslány uchazečům, kteří absolvovali dotyčné předvýběrové testy, z nichž by byly vymazány informace týkající se soukromé sféry uvedených uchazečů, žalobci by to neumožnilo zpracovat statistickou tabulku, kterou chce využít k podložení svých podezření o diskriminaci v rámci uvedených testů. Jak totiž vyplývá z bodu 63 výše, předpokladem uvedeného úkonu by bylo přinejmenším to, že každému uchazeči, který absolvoval tyto testy, jakož i každé otázce, která byla těmto uchazečům položena, byl přiřazen odlišný identifikátor, a že v každém záznamu byla doplněna informace o jazyce, ve kterém byly položeny jednotlivé otázky.
- 74 Osobní záznam výsledků, kterých dosáhl žalobce v předvýběrových testech, zasláný v příloze žaloby, nadto obsahuje podrobné tabulky výsledků, pouze pokud jde o tři absolvované zkoušky ze čtyř, a to konkrétně o test verbálního uvažování, test numerického uvažování a test abstraktního uvažování. Neobsahuje naproti tomu samostatnou tabulku výsledků týkající se testu situačního úsudku. Žádost o přístup, kterou žalobce podal, se přitom týká všech otázek, které byly položeny v rámci těchto testů, tedy i těch otázek, které jsou součástí zkoušky situačního úsudku.
- 75 Nakonec je třeba podotknout, že i kdyby žalobci mohly být dotyčné osobní záznamy zaslány, pokud by o to požádal, vyhledávací nástroje a schéma uspořádání, které Komise používá k vyhotovení těchto osobních záznamů, jí neumožňují – s výhradou výjimek stanovených v nařízení č. 1049/2001 a zejména ustanovení o ochraně osobních údajů – vypsát údaje v souladu s tím, co žalobce uvedl v žádosti o přístup, aniž by bylo třeba vypracovat nový SQL dotaz.
- 76 Pokud jde o praxi EPSO spočívající v tom, že svým dodavatelům poskytuje statistické údaje o výsledcích testů, na kterou poukazuje žalobce v žalobě, tato skutečnost nemůže prokázat, že kombinace údajů, kterou chce žalobce získat, odpovídá schématu uspořádání stanovenému databázemi, které má EPSO k dispozici, a že by nebylo nutné vypracovat nový vyhledávací vzorec.
- 77 Žalobce v tomto ohledu konkrétně poukazuje na výzvu EPSO k podávání nabídek v rámci zadávacího řízení na rámcovou smlouvu na vytvoření databáze. Podle podmínek této výzvy musí být testy připravené uchazečem o zakázku prosty jakéhokoli zkreslení souvisejícího s pohlavím, věkem nebo národností. Pokud se ve lhůtě dvou let od dodání testu EPSO ve výsledcích objeví významná statická odlišnost v závislosti na pohlaví, věkových skupinách nebo národnostech, EPSO si vyhrazuje právo na to požadovat po uchazeči o zakázku, aby test bezplatně nahradil, přičemž EPSO se v tomto případě zavazuje poskytnout smluvnímu partnerovi matici odpovědí s relevantními hrubými statickými údaji získanými na základě testování, aby mu umožnila analýzu daného problému.

- 78 Je však třeba zaprvé uvést, že kritéria související s pohlavím, věkem a národností uchazečů, kterých se týkají statistiky, o nichž se hovoří ve výzvě k podávání nabídek v rámci dotyčného zadávacího řízení, neodpovídají žádné kategorii informací, které chce žalobce v projednávaném případě získat a které jsou shrnuty v bodě 6 výše. Zadruhé se zmíněná výzva k podávání nabídek týká pouze vytvoření databáze testů obsahující otázky z oblasti abstraktního/induktivního uvažování, přičemž jsou vyloučeny zejména otázky z oblasti verbálního a numerického uvažování. Je přitom třeba připomenout, že žádost žalobce se netýká pouze otázek z oblasti abstraktního uvažování, ale také otázek z oblasti verbálního a numerického uvažování, jakož i otázek z oblasti situačního úsudku, které byly položeny uchazečům, již se zúčastnili dotyčných předvýběrových testů. Nakonec je třeba podotknout, že Komise podle svých tvrzení ještě nikdy nevyhotovila matici odpovědí s relevantními hrubými statickými údaji, které jsou uvedeny ve výzvě k podávání nabídek.
- 79 Je tedy nutno konstatovat, že předmět sporné žádosti o přístup se značně odlišuje od statistických údajů, o nichž se hovoří ve výzvě k podávání nabídek zmíněné žalobcem, takže tato výzva je pro účely prokázání toho, že předmětem zmíněné žádosti je skutečně existující dokument či existující dokumenty ve smyslu nařízení č. 1049/2001, jak je vyloženo v judikatuře, irrelevantní. Pouhá možnost tyto dokumenty získat tedy kromě toho nemůže sloužit jako důkaz, že jejich vyhotovení spadá do rámce běžného nebo rutinního vyhledávání ve smyslu bodu 153 rozsudku Dufour v. ECB, bod 55 výše (EU:T:2011:634).
- 80 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že jak konstatoval generální sekretariát v prvním napadeném rozhodnutí, žalobce se žádostí, kterou podal v řízení GESTDEM 2012/3258, nedomáhá poskytnutí bytí částečného přístupu k jednomu či více existujícím dokumentům, které má EPSO k dispozici, ale domáhá se naopak poskytnutí nových dokumentů, které nelze extrahovat z databáze na základě běžného nebo rutinního hledání s pomocí existujícího vyhledávacího nástroje.
- 81 Žalobu je tudíž třeba v rozsahu, v němž zní na zrušení prvního napadeného rozhodnutí, zamítnout.

K nákladům řízení

- 82 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Podle článku 137 jednacího řádu platí, že není-li vydáno rozhodnutí ve věci samé, rozhodne o nákladech řízení Tribunál dle volného uvážení. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobce neměl v podstatné části ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (třetí senát)

rozhodl takto:

- 1) Již není na místě rozhodovat o návrhových žádáních žaloby znějících na zrušení implicitního rozhodnutí o odepření přístupu vydaného v řízení GESTDEM 2013/0068.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Rainerovi Typkemu se ukládá náhrada nákladů řízení.

Papasavvas

Forwood

Bieliūnas

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 2. července 2015.

Podpisy.